

कर्मणेति दैवदत्तैर्भोगैः सदाचारेण च ये युक्तास्ते दांतास्त एव च मोदंते ॥ २१ ॥ नैष्कर्म्यवाङ्मनः शरीराणां सर्वात्मना अप्रवृत्तिः निर्विकल्पकावस्था तत्र हेतुः ज्ञानतृप्तः श्रवणमननजेनापरोक्षज्ञानेन तृप्तः रागद्वेषशून्यः तत्रापि हेतुः जितेंद्रियः कालाकांक्षी सर्वत्र ममता शून्यः ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति ॥ २२ ॥ ब्रह्मभूयफलमाह शकुनीनामिति न तस्य प्राणा उल्लामंत्यत्रैव समवनीयं ते ब्रह्मैव वसन् ब्रह्माप्ये

कर्मणा चरितं पूर्वं सद्भिराचरितं च यत् ॥ तदेवास्थाय मोदंते दांताः शमपरायणाः ॥ २१ ॥ नैष्कर्म्यवासमास्थाय ज्ञानतृप्तो जितेंद्रियः ॥ कालाकांक्षी च रैल्लोके ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २२ ॥ शकुनीनामिवाकाशोपदं नैवोपलभ्यते ॥ एवं प्रज्ञानतृप्तस्य मुनेर्वर्त्मन दृश्यते ॥ २३ ॥ उत्सृज्यैव गृहान्यस्तु मोक्षमेवाभिमन्यते ॥ लोकास्तेजो मयास्तस्य कल्पंते शाश्वतादिवि ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि विदुरवाक्ये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ विदुर उवाच शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत् ॥ कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषामिति शुश्रुम ॥ १ ॥ तस्मिंस्तौ शकुनौ बद्धौ युगपत्सहचारिणौ ॥ तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ ॥ २ ॥ तौ विहाय समाक्रांतौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा ॥ अन्वधावदनिर्विण्णो येन येन स्मगच्छतः ॥ ३ ॥ तथा तमन्वधावंतं मृगयुं शकुनार्थिनं ॥ आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शार्थं कृताङ्गिकः ॥ ४ ॥ तावन्तरिक्षगौशीघ्रमनुयातं महीचरं ॥ श्लोकेनानेन कौरव्यप्रच्छसमुनिस्तदा ॥ ५ ॥ विचित्रमिदमाश्चर्यं मृगहन् प्रतिभाति मे ॥ प्लवमानौ हि खचरौ पदातिरनुधावसि ॥ ६ ॥ शाकुनिक उवाच पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतौ मम ॥ यत्र वै विवदिष्ये ते तत्र मेव शमेष्यतः ॥ ७ ॥ विदुर उवाच तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसंधितौ ॥ विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां संनिपेततुः ॥ ८ ॥ तौ युध्यमानौ संरब्धौ मृत्युपाशवशानुगौ ॥ उपसृत्या परिज्ञातो जग्राह मृगहातदा ॥ ९ ॥ एवं ये ज्ञातयो र्थेषु मिथो गच्छन्ति विग्रहं ॥ तेऽमित्रवशमायांति शकुनाविवविग्रहात् ॥ १० ॥ संभोजनं संकथनं संप्रश्नोत्थसमागमः ॥ एतानि ज्ञातिकायाणि न विरोधः कदाचन ॥ ११ ॥ ये स्म काले सुमनसः सर्वे वृद्धानुपासते ॥ सिंहगुप्तमिवारण्यमप्रधृष्या भवंति ते ॥ १२ ॥ यै र्थं संततमासाद्य दीना इव समासते ॥ श्रियंते संप्रयच्छन्ति द्विषद्भ्यो भर्तृर्षभ ॥ १३ ॥

तीतिश्रुतेर्ब्रह्मविदोऽनुपाख्यं रूपं गतस्य गगनवद्विश्वव्यापिनो गत्यभावात् स्वर्गिणामिव तस्य मार्गो न दृश्यते ॥ २३ ॥ केवलसंन्यासात्कममुक्तिस्थानमाह उत्सृज्येति मोक्षं मोक्षाश्रमं शाश्वताः पुनरावृत्तिशून्याः ॥ २४ ॥ इति उद्योगपर्वणैलकंठीये भारतभाष्ये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ दमस्य श्रेष्ठ्यं प्रतिपाद्यादांतयोः कलहं कुर्वतो द्वयोरपि न शङ्कति प्रतिपादयन्नाख्यायिकामुखेनाह शकुनीनामिति पूर्वेषामुक्त्वा ॥ १ ॥ २ ॥ विहाय संव्योम ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अमित्रेति छेदः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥